

Dosarul nr. 2ra-1028/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) O. Ionașcu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, I. Secrieru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Pocaznoi Rodica în interesele lui Ani Grigore și Ani Emilia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni "Apă-Canal Chișinău" împotriva lui Ani Grigore și Ani Emilia, intervenient accesoriu Primăria orașului Durlești cu privire la înlăturarea obstacolelor și încasarea cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de Ani Grigore și Ani Emilia împotriva Societății pe Acțiuni "Apă-Canal Chișinău", Primăriei orașului Durlești și Consiliului orașenesc Durlești cu privire la strămutarea apeductului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 05 mai 2017, SA "Apă-Canal Chișinău" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ani Grigore, intervenient accesoriu Primăria orașului Durlești cu privire la înlăturarea obstacolelor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SA "Apă-Canal Chișinău" a menționat că la 13 aprilie 2016, a fost constatat faptul încălcării de către Ani Grigore a distanței normative stabilite de normele în vigoare pentru apeductul cu D-100 mm din XXXXX, care traversează terenul care aparține cu drept de proprietate pârâtului.

Astfel, a invocat că apeductul trece pe sub fundamentul casei, fapt confirmat prin scrisoarea din 25 martie 2016.

În acest sens, a specificat prevederile art. 25 alin. (1) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, care prevede că obiectele sistemului public de alimentare cu apă și de

canalizare au un grad sporit de pericol. Pentru asigurarea exploatării lor în siguranță, se stabilesc zone de protecție.

Iar, potrivit Normelor și regulilor în construcții nr. 01.07.01-89, distanța normativă a amplasării fundamentelor până la apeduct constituie nu mai puțin de 5 metri, iar pentru rețeaua de canalizare 3 metri.

De asemenea, a reiterat că potrivit pct. 4.2.1 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău din 25 martie 2008, pe traseul rețelelor ce aparțin sistemului public centralizat de alimentare cu apă și de canalizare, este interzisă amplasarea de construcții provizorii sau definitive (permanente).

Deci, impedimentele create prin amplasarea imobilului pe rețeaua de alimentare cu apă, se limitează accesul operatorului și posibilitatea intervenirii pentru efectuarea lucrărilor de reabilitare a apeductului.

Mai mult ca atât, faptul dat creează un pericol iminent de întrerupere a procesului de prestare continuu și calitativ a serviciului public consumatorilor din sectorul dat, iar în cazul avarierii acestei conducte, poate duce chiar la cauzarea de prejudicii materiale atât persoanelor fizice, cât și furnizorului.

În scul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la 21 martie 2017 pârâtului i-a fost înaintată reclamația privind strămutarea apeductului în termen de 30 de zile, la care a fost primit refuz.

SA "Apă-Canal Chișinău" a solicitat obligarea lui Ani Grigore de a strămuta apeductul care traversează terenul din XXXXX la o distanță normativă, cu respectarea documentației de proiect corespunzătoare.

Pe parcursul examinării cauzei, Ani Grigore și Ani Emilia au depus cerere reconvențională împotriva SA "Apă-Canal Chișinău", Primăriei orașului Durlești și Consiliului orașenesc Durlești cu privire la strămutarea apeductului (f.d. 38-41, 166-170 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Ani Grigore a menționat că este proprietarul terenului cu suprafața de 0,0642 ha și a construcției nefinisate, amplasate pe terenul în cauză, cu gradul de finisare de 80%, situate pe str. Atelierelor 23, or. Durlești.

La fel, au invocat că despre faptul trecerii țevii de apeduct sub fundamentul casei, nu a cunoscut până la data inspectării - 13 aprilie 2016.

Deoarece responsabil de schimbarea apeductului este pârâtul, în calitate de proprietar al acestuia, s-au adresat cu multiple cereri în adresa pârâtului privind strămutarea apeductului în afara teritoriului privat, însă solicitările au fost neglijate.

Ani Grigore și Ani Emilia au solicitat obligarea pârâții să strămute din cont propriu apeductul cu D-100 mm din XXXXX, care traversează terenul ce-i aparține cu drept de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2017, a fost atras în proces în calitate de co pârât Consiliul or. Durlești (f.d.82-84 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iunie 2019, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA "Apă-Canal Chișinău".

S-au obligat Ani Grigore și Ani Emilia să strămute apeductul care traversează terenul din XXXXX și pe care este amplasată anexa casei de locuit, la o distanță normativă, cu respectarea documentației de proiect corespunzătoare.

S-a încasat în mod solidar de la Ani Grigore și Ani Emilia în beneficiul SA "Apă-Canal Chișinău" suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat.

S-a respins cererea reconvențională depusă de Ani Grigore și Ani Emilia.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că rețeaua de apeduct cu d-100 mm, care traversează terenul din XXXXX, se află în gestiunea SA "Apă-Canal Chișinău", fapt ce se confirmă atât prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 12/28 din 16 mai 1996 „Cu privire la transmiterea la balanța Regiei "Apă-Canal" a obiectivelor și rețelelor de apeducte și canalizare din unele localități ale mun. Chișinău" (f.d. 148), cât și prin extrasul din Lista rețelelor de apeduct și canalizare a SA "Apă-Canal Chișinău".

Potrivit СНП nr. 2.07.01-89, pct.7.23, tab.14; NCM B.01.03-2005, tab.9, distanța normativă a amplasării fundamentelor până la apeduct constituie nu mai puțin de 5 m, iar pentru rețeaua de canalizare 3 m. Totodată, pct. 4.2.1 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25 martie 2008, prevede că, pe traseul rețelelor ce aparțin sistemului public centralizat de alimentare cu apă și de canalizare este interzisă amplasarea de construcții provizorii sau definitive (permanente). Pentru construcțiile ce urmează a fi executate în zona de protecție și de siguranță a conductelor rețelelor publice de alimentare cu apă și de canalizare, autorizația de construire va fi emisă numai după obținerea avizului furnizorului.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că încălcarea zonei de protecție a rețelelor de alimentare cu apă de către proprietarii imobilului din XXXXX, prin construirea de către aceștia a unei anexe (garajului), nemijlocit pe traseul apeductului public cu d-100 mm, contravine prevederilor legale.

Or, prin amplasarea imobilului nemijlocit pe apeductul public, este limitat accesul reprezentanților SA „Apă-Canal Chișinău” la apeductul public de pe adresa respectivă, fapt ce face imposibil ca reprezentanții furnizorului de apă potabilă să aibă acces liber și nelimitat la rețelele de alimentare cu apă, creând astfel impedimente și riscuri la exploatarea normativă a acesteia.

Totodată, prima instanță a reiterat că apeductul a fost montat pe terenul, care la momentul actual constituie proprietate privată a lui Ani Grigore și Ani Emilia în anul 1988, înainte ca aceștia să devină proprietarii terenului.

Prin urmare, construcția imobilului cu anexă a fost efectuată fără respectarea distanței normative de la fundamentul casei până la apeductul care trebuie să constituie nu mai puțin de 5 metri și fără a obține coordonarea operatorului.

Deci, instanța a concluzionat că respectiv, transferarea obligației de strămutare a apeductului către foști proprietari este lipsită de sens și apreciată critic

de instanță, îndeosebi, în condițiile în care, la procurarea bunului însăși cumpărătorul avea obligația de a verifica calitatea bunului procurat.

Astfel, urmare a impedimentelor create prin amplasarea imobilului pe rețeaua de alimentare cu apă, pe de o parte, se limitează accesul operatorului și posibilitatea intervenirii pentru efectuarea lucrărilor de reabilitare a apeductului, iar pe de altă parte, creează un pericol iminent de întrerupere a procesului de prestare continuu și calitativ a serviciului public consumatorilor din această localitate, iar în cazul avariei acestei conducte, poate duce chiar la cauzarea de prejudicii materiale, atât persoanelor fizice cât și furnizorului.

Prin urmare, având în vedere că obiectele sistemului public de alimentare cu apă și de canalizare au un grad sporit de pericol, întrucât Ani Grigore și Ani Emilia au încălcat obligația de a nu construi nimic în zonele de protecție fără acordul SA „Apă-Canal Chișinău”, precum și în scopul de a proteja securitatea aprovizionării cu apă a locuitorilor or. Durlăști, instanța de judecată a concluzionat referitor la admiterea cererii de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău”, cu obligarea lui Ani Grigore și Ani Emilia de a strămuta apeductul care traversează terenul din XXXXX pe care este amplasat anexa casei de locuit, la o distanță normativă.

Iar, pentru motivele expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a respinge ca cererea reconvențională depusă de Ani Grigore și Ani Emilia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2021, s-a respins apelul declarat de Ani Grigore și Ani Emilia, reprezentați de avocatul Pocaznoi Rodica și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iunie 2019.

La 17 mai 2021, avocatul Pocaznoi Rodica a declarat în interesele lui Ani Grigore și Ani Emilia recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurenții Ani Grigore și Ani Emilia, în motivarea recursului au menționat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, eronat a interpretat normele de drept material și a încălcat normele de drept procedural.

Recurenții au invocat că în instanța de apel, cauza a fost examinată în absența lor și a reprezentantului, nefiindu-le comunicat ora ședinței de judecată din 28 ianuarie 2021, fapt ce a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, au specificat că ședința instanței de apel a fost numită pentru data de 28 ianuarie 2021, ora 11.00, însă din materialele cauzei rezultă că deoarece cauza a fost repartizată altui judecător-raportor, a fost modificată ora petrecerii ședinței de judecată și anume ora 10.00, fapt despre care nu au fost informați.

De asemenea, au reiterat că nici una din normele care se pretind a fi încălcate, nu reglementează obligația proprietarului terenului pe care sunt amplasate rețele ingineresti de a le strămuta.

Deci, în opinia recurenților, unica lor obligație în calitate de proprietari ai terenului prin care trec rețelele de tranzit, este să păstreze integritatea acestora și să permită executarea lucrărilor de către furnizor.

Respectiv, obligația de exploatare, întreținere și strămutare a apeductului îi

revine anume furnizorului, reieșind din necesitatea gestionării calitative a sistemului public de canalizare.

În consecință, recurenții au relevat că prin admiterea cererii de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău”, li se încalcă dreptul de proprietate.

La 28 mai 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către SA „Apă-Canal Chișinău” și Primăria or. Durlești la 03 iunie 2021, conform avizelor de recepție (f.d. 77-78 Vol. II).

La 25 iunie 2021, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință la recursul declarat de Ani Grigore și Ani Emilia, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 28 ianuarie 2021, iar la 16 martie 2021, avocatul Pocaznoi Rodica a recepționat decizia motivată a instanței de apel (f.d. 40 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 17 mai 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi reținut argumentul recurenților cu referire la faptul că nu au fost informați despre modificarea orei ședinței instanței de apel și anume de la ora 11.00 pentru ora 10.00.

Contrar celor invocate de recurenți, la materialele cauzei se conține scrisoarea instanței de apel expediată la data de 22 ianuarie 2021 în adresa părților, inclusiv pe adresa electronică a avocatului Pocaznoi Rodica - herta_rada@yahoo.com, prin care a fost informată despre faptul că la data de 28 ianuarie 2021 ora 10.00 se va examina cererea de apel depusă de Ani Grigore și Ani Emilia (f.d. 22 Vol. II).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Pocaznoi Rodica în interesele lui Ani Grigore și Ani Emilia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Pocaznoi Rodica în interesele lui Ani Grigore și Ani Emilia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari